تماس تلفنی امیرعبداللهیان با همتای عراقی در پی ترور نافرجام

روز گذشته به دنبال سوءقصد به جان مصطفی الکاظمی نخست وزیر عراق، حسین امیرعبداللهیان وزیر خارجه کشورمان در تماس تلفنی با فؤاد حسین، همتای عراقی خود با ابلاغ سلام رئیس‌جمهوری اسلامی ایران به مصطفی الکاظمی، از سلامت نخست‌وزیر عراق کسب اطمینان و ابراز خرسندی کرد. در این گفت‌وگوی تلفنی امیرعبداللهیان چنین اتفاقاتی را خلاف ثبات و امنیت کشور دوست، عراق برشمرد که از سوی بدخواهان عراق و در جهت بر هم زدن آرامش عراق انجام می‌شود. در این گفت‌وگو فؤاد حسین، وزیر خارجه عراق به نیابت از الکاظمی از مسوولان کشورمان تشکر کرد. سعید خطیب‌زاده، سخنگوی وزارت خارجه هم این سوءقصد به جان نخست‌وزیر عراق را محکوم و بر موضع ثابت و مستمر جمهوری اسلامی ایران در حمایت از ثبات، امنیت و آرامش در عراق تأکید کرد. روز گذشته منزل مصطفی الکاظمی، نخست‌وزیر این کشور در منطقه سبز، هدف حمله هوایی قرار گرفت.

خبر دفاعی

در رزمایش مشترک ذوالفقار ۱۴۰۰ انجام شد

انهدام اهداف سطحی با موشک ضدکشتی توسط جنگنده فانتوم

در رزمایش ارتش سخنگوی رزمایش ذوالفقار ۱۴۰۰ ارتش از انهدام اهداف سطحی توسط جنگنده‌بمب‌افکن‌های اف-۴ نیروی هوایی ارتش خبر داد.

در اولین روز از مرحله اصلی رزمایش مشترک ذوالفقار ۱۴۰۰ ارتش، جنگنده بمب‌افکن‌های اف-۴ نیروی هوایی ارتش، پس از انجام پرواز برد بلند از پایگاه‌های خود به سمت منطقه عمومی رزمایش و انجام عملیات سوختگیری هوایی از هواپیمای تانکر، با استفاده از موشک‌های بهینه شده و نسل جدید هوا به سطح بهینه شده اهداف سطحی خود را در منطقه عمومی رزمایش منهدم کردند.

امیر دریادار سیدمحمود موسوی، سخنگوی رزمایش مشترک ذوالفقار ۱۴۰۰ ارتش گفت: استفاده از موشک‌های ضدکشتی به روز شده هوا به سطح در این مرحله از رزمایش و همچنین اجرای عملیات توسط خلبانان جوان نیروی هوایی ارتش از جمله نقاط قوت این مرحله از رزمایش بود.

وی افزود: همچنین در بخش دیگری از رزمایش، جنگنده‌های اف-۴ نهاجا با هدف پشتیبانی از یگان‌های سطحی نیروی دریایی ارتش (Splash target)، شلیک به اهداف متحرک دریایی را با موفقیت تمرین کردند.

سخنگوی رزمایش مشترک ذوالفقار ۱۴۰۰ با بیان این‌که پرواز شناسایی جنگنده میراژ در ارتفاع پایین از دیگر عملیات اجراشده در این بخش از رزمایش بود که با مهارت خلبان این جنگنده اجرا شد، عنوان کرد: جنگنده‌های اف-۴ نیروی هوایی ارتش به منظور پشتیبانی از نیروهای زمینی و دریایی ارتش با تیراندازی و استفاده از بمب‌های ۲۵۰ پوندی، مناطق در تصرف یگان‌های حملهور در نقش دشمن را مورد هدف قرار دادند.

همچنین تکاوران و تفنگداران نیروی دریایی و نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی ایران در عملیاتی مشترک با اجرای عملیات هوابرد، هلی‌برن و آب‌خاکی در سواحل دشمن نسبت به پیاده کردن نیروها و تجهیزات، تصرف سرپل و پیشروی به سمت اهداف تعیین شده، اقدام کردند و در این مرحله از رزمایش، تیپ‌های تفنگدار و تکاور نیروی دریایی با همراهی یگان‌هایی از نیروی زمینی ارتش علیه واحدهای سطحی نیروهای حمله‌ور در قالب یگان‌های دشمن، حملات غافلگیرانه انجام داده و به سمت اهداف از پیش تعیین شده در سواحل جنوبی کشور یورش بردند.

امیر دریادار سیدمحمود موسوی، سخنگوی رزمایش مشترک ذوالفقار ۱۴۰۰ ارتش در این‌باره گفت: این تیپ‌ها با به‌کارگیری انواع تجهیزات و سلاح‌های خود ازجمله قایق‌های تندرو، شناورهای هجومی، زیردریایی‌های مرطوب و ناوچه‌های راکت‌انداز، با استفاده از اصل غافلگیری، یگان‌های حمله‌ور در نقش دشمن را منهدم کردند.

سخنگوی رزمایش مشترک ذوالفقار ۱۴۰۰ ارتش افزود: تکاوران و تفنگداران دریایی نیز به رغم وجود عوارض و موانع متنوع طبیعی در مقابله با عملیات تهاجمی سنگین یگان‌های حمله‌ور در نقش دشمن، با تسلط بر راهبردهای رزمی و رصد اطلاعاتی و عملیاتی یگان‌های نفوذکننده مانع هرگونه فعالیت عملیاتی و تجسس اطلاعاتی دشمن شده و با پشتیبانی یگان‌های پدافند ساحلی نسبت به اجرای آتش سبک و سنگین توپخانه‌ای روی اهداف از پیش تعیین شده اقدام کردند و در مدت زمان بسیار کم توانستند مانع پیشروی یگان‌های مهاجم شوند.

وی خاطرنشان کرد: انهدام واحدهای شناور یگان‌های حمله‌ور در نقش دشمن توسط شناورهای تندروی آذرخش، شهاب و رعد مجهز به راکت‌انداز، عملیات مین‌ریزی، دفاع ساحلی توسط توپخانه ساحلی، اجرای تازش موتوری در سواحل و هلی‌برن تفنگداران به‌وسیله بالگردهای یگان هوادریا از جمله دیگر عملیات انجام شده در این مرحله از رزمایش بود.

امیردریادار موسوی افزود: اجرای گشت هوایی به منظور تأمین امنیت هوایی نیروهای عمل‌کننده در سطح توسط تیزپروازان نیروی هوایی ارتش و همچنین رصد و پایش آسمان منطقه عملیات توسط نیروی پدافند هوایی از دیگر اقدامات در این رزمایش بود.

طبق نظرسنجی گروه گمان که موافق براندازی جمهوری اسلامی است ایرانیان نظر مطلوبی به قدرت‌های جهانی ندارند

مطابق نظرسنجی گروه «گمان» که موافق براندازی جمهوری اسلامی است، ایرانیان نظر مطلوبی درباره قدرت‌های جهانی و نظم حاکم بر جهان ندارند

نه به حرف زور!

میثم امیری

نویسنده

چرا مطابق نظرسنجی گروه گمان ایرانیان نظر مطلوبی درباره قدرت‌های جهانی و نظم حاکم بر جهان ندارند؟ چرا ایرانیان با حرف زور مخالفند؟

گمان یک مرکز افکارسنجی در هلند است که توسط ایرانیان موافق براندازی جمهوری اسلامی هدایت می‌شود. این مرکز نظرسنجی‌هایش را به صورت اینترنتی انجام می‌دهد و نتایج آنها را معنادار و قابل تعمیم به کل ملت ایران می‌داند. آنها با تیم سایفون که فیلترشکن‌هایش برای مردم آشناست یک نظرسنجی انجام داده‌اند و از ایرانیان درباره رابطه با جهان پرسیده و پاسخ‌ها را با نیروی یک مرکز تخصصی هلندی ارزیابی کرده‌اند.

ایرانیانی که در این نظرخواهی شرکت کرده‌اند خواه‌ناخواه چند ویژگی دارند؛ یک به اینترنت دسترسی دارند، علاقه‌مند هستند که درباره موضوعات سیاسی اظهارنظر کنند و از همه مهم‌تر این‌که علاقه‌مند هستند این اظهارنظر را با مؤسسه‌ای با سویه‌های سیاسی مخالف نظام در میان بگذارند. (البته کتمان نمی‌کنم برخی منتقدان موسسه گمان هم ممکن است در نظرخواهی این موسسه شرکت کرده باشند) اما کسانی در این نظرخواهی حاضرند که خواه‌ناخواه بدشان نمی‌آید در پیمایش یک موسسه با نشانه‌های روشن ضدجمهوری اسلامی همراه باشند.

برنامه هسته‌ای و ایرانیان

مطابق گزارش گمان، حدود دوسوم ایرانیان با برنامه هسته‌ای ایران موافق هستند. حدود یک‌ششم این جمعیت با دستیابی ایران به سلاح اتمی هم‌نظر هستند. این نکته برخلاف یکی از ده‌ها تبلیغات دامنه‌دار مخالفان جمهوری اسلامی است که می‌گویند ایرانیان اساسا با برنامه هسته‌ای موافق نیستند. نظرسنجی این مرکز با گرایش‌های براندازانه این انگاره را باطل می‌داند. در ادامه حدود ۵۵ درصد شرکت‌کنندگان در نظرسنجی با تعلیق غنی‌سازی برای رفع تحریم موافق هستند. به نظر عدد قابل‌توجه است و می‌تواند به این معنا باشد اگر توافق خوبی حاصل شود که برای ایرانیان نتیجه‌بخش باشد، مردم با تعلیق غنی‌سازی اورانیوم مشکلی ندارند. با این حال حدود ۴۵ درصد این گزینه را انتخاب نکرده‌اند که جالب توجه است.

نکته جالب اینجاست که حدود نیمی از مردم ایران باور ندارند که برجام اولیه (با حضور آمریکا) به نفع ایران بوده باشد. یعنی با این‌که جامعه هدف نظرسنجی با تعلیق غنی‌سازی با هدف رفع تحریم‌ها موافق است ولی نسبت به این واقعیت که برجام به رفع تحریم‌ها منجر شده بود مشکوک هستند.

حدود نیمی از جامعه نظرسنجی موافق هستند که در موضوع احیای برجام در مورد دیگر موضوعات اختلافی با غرب توافق صورت گیرد. مثلا در سایه مذاکرات هسته‌ای درباره مسائل حقوق بشر یا توان نظامی ایران هم گفت‌وگوهایی صورت بگیرد. البته از پرسش مطرح شده در نظرسنجی نمی‌توان نتیجه گرفت که منظور از توافق چیست. آیا توافق یعنی پذیرفتن نظر غرب یا تأمین رضایت طرفین؟ نکته جالب اینجاست که کمتر ۱۰ درصد این افراد وضعیت کنونی اقتصاد ایران را ناشی از تحریم‌ها می‌دانند. این موسسه نظرسنجی نام بخش دوم را فساد و ناکارآمدی حکومت می‌نامد. آیا این نتیجه، تأییدکننده گفته‌های رهبر انقلاب نیست که معتقد است ریشه مشکلات کشور در داخل است و آن را نباید به مذاکرات گره زد؟ دست‌کم این دو نظر در نتیجه شبیه هم هستند، هر چند از دو زاویه نگاه متفاوت بیان می‌شوند.

نکته قابل توجه دیگر این است که حدود یک‌چهارم جامعه هدف نظرسنجی با توسعه برنامه موشکی ایران مخالف هستند. یک‌چهارم هم در هر صورت با توسعه برنامه موشکی موافق هستند؛ تنوع دیدگاه‌ها با وزن یکسان دیده می‌شود. ولی رسانه‌های مدعی آزادی بیان به یک اندازه به این دو وزن یکسان بها نمی‌دهند. باقی جمعیت هم در این بین قرار می‌گیرند. آنها نوعا بر این باور هستند توسعه برنامه موشکی اگر موجب تحریم نشود خوب است. با وجود این همه مشکلات اقتصادی برای کشور، پایداری ایرانیان قابل ستایش نیست؟

اما بخش رابطه با باقی کشورها هم جالب توجه است. قبل از هر چیز باید گفت سوال کمی مبهم است. پرسشگر پرسیده است نظر شما درباره کشورها و نهادهای بین‌المللی مطرح شده، چیست. منظور از یک نهاد بین‌المللی روشن است، ولی منظور از کشور دقیق نیست. یعنی دارد نظر مردم ایران را درباره ملت و دولت یک کشور می‌پرسد یا فقط نظرشان را درباره دولت آن کشور می‌خواهد. به همین علت وقتی بیش از نیمی از شرکت‌کنندگان در نظرسنجی با آمریکا موافق هستند، با کل آمریکا موافق هستند یا با دولت آن کشور موافق هستند؟! باید پرسش‌های یک نظرسنجی شفاف باشد تا امکان داوری دقیق به دست آید. چون این‌طور به نظر می‌آید که مردم ایران منظور پرسشگر را کل آمریکا درک کرده باشد زیرا در سوال دیگری تنها ۳۸ درصد جامعه هدف نظرسنجی با سیاست‌های روسای جمهور فعلی و گذشته آمریکا موافق بودند. آمریکا فراتر از دولتش، یک کشور تکنولوژیک پیچیده با طیف‌های رنگارنگی از ملیت‌ها و رفتارهای مختلف است که کنش‌های گسترده آن‌طور که در واقعیت وجود دارد، در دولت آن کشور نقش‌آفرین نیست.

منفورترین کشور کدام است؟

نکته جالب این که منفورترین کشور یا دولت در بین ایرانیانی که در این نظرسنجی شرکت کرده‌اند، انگلیس است چون حدود یک‌چهارم این افراد با این کشور موافق یا تا حدودی موافق هستند. بیش از نیمی هم نظر مثبتی درباره سازمان ملل یا اتحادیه اروپا ندارند. در بند بعدی شرکت‌کنندگان با توافق‌نامه ایران و چین و ایران و روسیه مخالفت کرده‌اند. البته چطور ممکن است با توافق‌نامه‌ای که هنوز منتشر نشده و عموم از بندهای آن اطلاع ندارند، مخالف بود مسبوق به سابقه است. ایرانی‌ها با توجه به سوابق قدرت‌ها نسبت به آنها بدبین هستند. این چندان به این که محتوای آن توافق چه باشد، ربطی ندارد. چون پاسخ‌دهندگان عموما نمی‌دانند یا نمی‌توانند بدانند محتوای آن توافق‌ها چیست. کاش این سوال هم پرسیده می‌شد که آیا از متن توافقات ایران با چین و روسیه آگاهی دارید یا آن را خوانده‌اید؟

پرسش بعدی بسیار جالب توجه است. بیش از ۶۰ درصد افراد گفته‌اند قدرت‌های جهانی باید بر حقوق بشر ایران نظارت و در صورت لزوم اقدام عملی کنند. به نظر نمی‌رسد قدرت‌های جهانی این نظر را جدی بگیرند. چون چند بند بالاتر از نظر همین افراد، قدرت‌های جهانی عموما منفور هستند. مردم ایران برای قدرت‌های جهانی اصلا تکیه‌گاه مطمئنی نیستند. ۶۰ درصد شرکت‌کنندگان نقش ایران را در تحولات منطقه منفی ارزیابی می‌کنند. ولی تنها ۳۳ درصد همین افراد نظر نامساعدی درباره نیروی قدس سپاه پاسداران دارد. به نظر می‌رسد مردم از نقش نظامی ایران در منطقه راضی‌تر باشند تا نقش دیپلماتیک آن. وگرنه چطور بیشتر جامعه هدف نظرسنجی نقش ایران را منفی ارزیابی می‌کنند ولی همان اکثریت نسبت به نیروی قدس دست‌کم نظر نامساعدی ندارند. در بند بعدی، افراد عموما با شعارهای مرگ بر آمریکا و مرگ بر اسرائیل موافق نیستند. شعار مرگ بر انگلیس در گزینه‌ها نیست. چرا موافق نیستند؟ به نظر من به این علت است که آنها عمده مشکلات کشور را ناشی از داخل می‌دانند. چون شعار متناظر با همین گزاره در همین جدول رأی بالایی آورده است.

در بند بعدی مطابق این نظرسنجی شرکت‌کنندگان در نظرسنجی عموما با شاخه‌های نظامی مقاومت در منطقه موافق نیستند. جالب است پرسش‌کنندگان درباره گروه‌های نظامی شیعی از مردم پرسیده‌اند. چرا در مورد داعش از مردم ایران نپرسیده‌اند؟ نظرسنجی در اینجا خلل دارد. عددها در این جدول کمی تند و یکطرفه به نظر می‌رسد و با بسیاری از نظرخواهی‌های بین‌المللی دیگر تزاحم جدی دارد. حدود ۳۰ درصد پرسش شدگان معتقدند تنش میان ایران و اسرائیل به درگیری مستقیم نظامی منجر می‌شود. این عدد آن هم از سوی بنگاه نظرخواهی که داعش را از سیاهه نظرهای مردم حذف می‌کند، قابل تأمل است. آیا باید توسعه موشکی را جدی‌تر گرفت؟

۶۷ درصد پاسخ‌دهندگان گفته‌اند در انتخابات ریاست‌جمهوری اخیر شرکت نکرده‌اند. این عدد ۱۵ درصد با آمار رسمی فاصله دارد. فاصله نمونه از جامعه معنادار است. پاسخی برای این فاصله باید داده شود. آنها انتخابات سال ۱۳۹۶ را نیز معیار گرفتند. باز هم اشکالاتی هست. یکی این که اگر کسی الان ۲۰ سالش باشد در سال ۱۳۹۶ نمی‌توانسته است در انتخابات شرکت کند. نظر این فرد چطور وزن‌دهی شده است؟ چون «نتوانستن رأی دادن» با رأی ندادن یا رأی باطله دادن فرق دارد. راستی چرا برای انتخاب نمونه‌وزن‌دهی از انتخابات سال ۱۴۰۰ استفاده نشد؟ چون این دو انتخابات تقریبا با یک وزارت کشور (با مسوولیت رحمانی فضلی)، سلیقه سیاسی و شورای نظارت برگزار شد.

مشکل دیگر این است که چرا رأی ندادن را با رأی باطله دارای یک ارزش و پیام سیاسی دانسته است؟ تمام گروه‌های مخالف نظام از جمله رؤسای همین گروه افکارسنجی، مردم را به رأی‌ندادن تشویق می‌کنند نه به رأی باطله دادن. اگر این دو مفهوم به یک معناست، پس اینها هم باید از این به بعد مردم را تشویق کرده در انتخابات شرکت کنند، ولی رأی باطله بدهند. این یکسان‌انگاری در نمونه وزن‌دهی‌شده نمونه آشکار وارد کردن سلایق سیاسی در نتایج نظرسنجی است. وگرنه در یک برخورد علمی، رأی باطله ستونی جداگانه از رأی ندادن خواهد داشت. البته این که روش‌شناسی پژوهش در این نوشته معرفی شده ستایش‌برانگیز است. هر چند این روش‌شناسی با ابهاماتی روبه‌رو باشد که فقراتی از آن ابهامات بیان شد.

سال گذشته Chicago Council on Global Affairs درباره ایران نظرخواهی کرده بود. در آن نظرخواهی ۹۰ درصد پاسخ‌دهندگان کاملا یا تا حدی موافق برخورداری از برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای بودند یا نظرسنجی مرکز مطالعات بین‌المللی و امنیتی مریلند می‌گوید بیشتر از ۶۰ درصد ایرانیان با حزب‌ا... لبنان موافق هستند. درست برعکس همین نظرسنجی یا در مورد دیگری ۸۵ درصد مردم نظر نامساعدی درباره آمریکا داشته‌اند. البته این عدد هم کمی یکطرفه به نظر می‌آید. در آن نظرخواهی بیشتر پاسخ‌دهندگان درباره چین نظر مساعدی داشتند، درست برخلاف نظرخواهی گمان. درست است این نویسنده نظرخواهی نکرده است ولی به طور شهودی می‌تواند تشخیص دهد مردم ایران در هیچ موضوع حساس و مناقشه‌برانگیزی نظر یکدستی ندارند. یعنی به طور شهودی احتمالش کم است که ۸۵ درصد مردم ایران با آمریکا مخالف باشند. مرکز مریلند از مردم پرسیده بود آیا چیزی درباره قرارداد ۲۵ ساله با چین خوانده‌اید. بیش از ۴۰ درصد گفته بودند چیزی در این باره مطالعه نکرده‌اند. نظرخواهی همان مرکز در مریلند در تابستان امسال نشان می‌دهد ۷۴ درصد وضعیت اقتصادی ایران را بد توصیف کرده‌اند. این واقعیت در ایران امروز قابل کتمان نیست. اختلافات بین این نظرخواهی‌ها و نظرخواهی گمان اساسی ارزیابی می‌شود. با این همه نظرخواهی گمان هم خالی از بینش برای مخاطب نیست. حتی اگر با عینک کسانی که عمیقا با جمهوری اسلامی مساله دارند به روابط خارجی ایران نگاه کنیم درمی‌یابیم مردم ایران دل خوشی از قدرت‌های جهانی ندارند و به آنها اعتماد نمی‌کنند.

> حتی اگر با عینک کسانی که عمیقا با جمهوری اسلامی مساله دارند به روابط خارجی ایران نگاه کنیم، درمی‌یابیم مردم ایران دل خوشی از قدرت‌های جهانی ندارند و به آنها اعتماد نمی‌کنند

۲ قرن بی‌اعتمادی به قدرت‌های جهانی

طی سال‌های اخیر جمهوری اسلامی به‌دلیل تحریم‌ها و فشارهای کشورهای غربی و همچنین برخی رویکردهای اشتباه در مسیر امور اجرایی کشور دچار مشکلات فراوان شد. طبعا بسیاری از گروه‌های سیاسی و تحلیلگران مسائل ایران درباره راهکارهایی برای برون‌رفت از معضلات موجود ارائه دادند در این خصوص گمانه‌زنی‌هایی را مطرح کردند. در میان این گروه‌ها برخی از جریان‌های سیاسی هم هستند که بر این باورند کلید اصلی حل مشکلات داخلی کشور به‌ویژه در حوزه سیاسی و همچنین توسعه روابط خارجی، بسط تعاملات سیاسی با قدرت‌های جهانی است و برای رسیدن به چنین هدفی، حتی شاید نیاز باشد که جمهوری اسلامی ایران از برخی از اصول و مواضع خود در حوزه‌های داخلی و عرصه سیاست خارجی دست بکشد و نظم حاکم بر روابط بین‌الملل را بپذیرد. با این وصف، برخی از شواهد و مستندات و همچنین مراجعه به نتایج برخی از مراکز افکارسنجی نشان می‌دهد که به‌رغم همه مشکلات موجود و در عین حال ارائه طریق‌هایی که از سوی برخی از جریان‌هایی سیاسی داده می‌شود که ایرانیان نظر مطلوبی درباره قدرت‌های جهانی و نظم حاکم بر جهان ندارند.

ناصر ایمانی، تحلیلگر مسائل سیاسی در گفت‌وگو با جام‌جم، دلیل اصلی چنین تصوری را ناشی از خاطره تلخی می‌داند که سال‌هاست ذهن جامعه ایرانی را نسبت به مداخلات خارجی در امور داخلی کشور آشفته کرده است. به‌گفته وی این نگاه بدبینانه کاملا منطبق با واقعیت‌های تاریخی است و صرفا مربوط به مسائل سیاسی جاری و حتی موضوعات مرتبط با حوادث و رویدادهای پس از پیروزی انقلاب نیست. درست است که بعد از پیروزی انقلاب مساله دخالت‌های کشورهای غربی و در راس آنها ایالات متحده با ایران بیشتر شد اما واقعا سابقه فکری- تاریخی مردم ایران از زمان صفویه و پس از آن و به‌خصوص قاجار و در پی آن دوران پهلوی و متعاقب مسائلی که پس از پیروزی انقلاب پیش آمد باعث شد که جامعه به‌شدت از مساله دخالت‌های کشورهای دیگر در امورات داخلی ایران آزرده شود.

ایمانی با بیان این‌که بعد از پیروزی انقلاب و استقرار نظام جمهوری اسلامی ایران، کشور درگیر موضوعاتی مثل آشوب‌های داخلی، تحرکات تجزیه‌طلبان، جنگ تحمیلی و مسائل مربوط به تحریم‌ها و دشمنی‌های کشورهای غربی شد، خاطرنشان کرد: این فشارها باعث شد که ذهن مردم ایران به‌شدت نسبت به این موضوع حساس شود و به همین دلیل نمی‌توانند دخالت‌های بیگانگان را بپذیرند.

این تحلیلگر مسائل سیاسی با اشاره به این‌که تردیدی نیست که وجود تحریم‌ها باعث بروز نارضایتی در بین مردم شده است، تاکید کرد: طبیعی است که جامعه ایرانی تمایل دارد که تحریم‌ها برداشته شود اما با این وصف یکی از دلایل ناخشنودی مردم از قدرت‌های جهانی به‌خصوص کشورهای غربی و آمریکا به علت تحریم‌هاست و رنجی که در حال حاضر می‌برند ناشی از تحریم‌ها و اعمال فشارهایی است که از سوی قدرت‌های جهانی به‌صورت ظالمانه علیه مردم صورت می‌گیرد. ایمانی با اشاره به تحلیل‌هایی که برخی از گروه‌های سیاسی داخل و همچنین جریان‌های معاند خارج از کشور درباره اعتماد مردم ایران نسبت به نظام حاکم بر مناسبات بین‌المللی و همچنین قدرت‌هایی جهانی ارائه می‌شود، گفت: ماحصل برخی از این افکار و آرا این است که نگاه مردم ایران نسبت به کشورهای غربی توام با رضایت و خوشبینی است اما آنها سخت در اشتباه هستند. به علت این‌که نظرسنجی های ارائه شده از سوی برخی مراکز افکارسنجی حاکی از آن است که تصویر مردم ایران از آن جهت روشن است که غربی ها را مداخله‌گر در امور داخلی کشور می‌دانند و این طرز تلقی هم البته جدید نیست و برابر با آنچه که گفته شده این نوع نگاه نسبت به غربی‌ها از سابقه تاریخی برخوردار است. وی بیان کرد: جای تعجب است که با وجود این سابقه تاریخی، چگونه برخی از این محافل سیاسی و همچنین مراکز نظرسنجی چنین ذهنیتی دارند که مردم ایران میانه خوبی با غربی‌ها و مداخلات سیاسی آنها دارند. البته در عین حال طبعا از این‌که کشور در حال تحریم باشد چندان خوشایند جامعه ایرانی نیست. ایمانی در ادامه با اشاره به این‌که این برداشت و طرز تلقی مردم ایران نسبت به نظم حاکم بر جهان صرفا ناشی از نگاه‌شان معطوف به قدرت‌های جهانی نیست، تصریح کرد: علاوه بر نارضایتی از عملکرد دولت‌های غربی، جامعه ایرانی ذهنیت خوبی نسبت به رویکردهای مجامع بین‌المللی هم ندارد. اساسا این مجامع عمدتا بعد از جنگ جهانی دوم از سوی قدرت‌های بزرگ تاسیس شدند و نگاه به عملکرد آنها نشان داد که همواره به صورت ابزاری مورد استفاده کشورهای غربی برای رسیدن به اهداف سیاسی و اقتصادی آنها قرار گرفتند.